

Youth Urban Action – ulična predstava v Barceloni

Tematika akcije: Vključevanje in pravice invalidov

Namen: Urbana akcija je mladim z in brez invalidnosti ponudila vlogo zagovornika in jih opogumila, da so pred občinstvo, ki so ga predstavljali naključni mimoidoči, stopili z močjo in odločnostjo predstaviti svoje sporočilo: »Predstavljamo družbo kot prostor za enakovredno vključevanje in participacijo vseh posameznikov.«

Dramaturška osnova: Dramaturško se urbana akcija navezuje na idejo manifesta, ki ga »drugačne ali marginalizirane skupine« uporabijo, da opozorijo na svoj položaj in jim dovoljuje, da sebe ne vidijo več kot ranljive, temveč močne v medsebojni povezanosti znotraj skupine. Tako se opolnomočeni pogumno premikajo naprej in opozarjajo na svoje pravice.

Priprava na urbano akcijo: Priprava je zahtevala veliko skupnih vaj in (samo)raziskovanja. Zaradi jezikovnih ovir pri delu s skupino mladih udeležencev iz različnih evropskih držav je bila v času priprav ključna tudi uporaba slikovnega materiala. Slike so omogočile navezavo na zgodovinsko in družbeno ozadje protestov in so v udeležencih vzbudile določene občutke in sprožile kreativni proces.

Izbira urbanega okolja: Arc de Triomf v Barceloni praznuje zmago človeštva na kulturnem, ekonomskem in znanstvenem področju in ne zmage v bitki ali vojni, kot je to značilno za večino podobnih slavolokov. Arhitektura urbanega okolja tako prispeva k oblikovanju urbane akcije z vidika skupine mladih ljudi, ki usklajeno, pogumno in neutrudno korakajo naprej za napredek človeštva.

V nastajajočem priročniku, si boste lahko podrobno prebrali o metodi Corpopoetico in o ozadju nastajanja te mladinske urbane akcije. Prav tako pa bodo v priročniku zbrane izkušnje partnerjev in nasveti za uspešno izvajanje vključujočih mladinskih projektov.

Opis akcije po posameznih dejanjih:

Prvi prizor:

Posamično, eden za drugim, se na prizorišču pojavijo protagonisti – igralci invalidi. Kot grški korifej, v popolni tišini in s fizično prisotnostjo gledalcu sporočajo: »Tukaj sem in takšen kot sem zastopam še tisoče drugih, takšnih, kot sem jaz.« Preostala skupina se pridruži kot grški zbor in sproži dramsko dogajanje.

Drugi prizor:

Igralci z individualnimi kretnjami izražajo svoje zahteve, svoj boj za pravice.

Tretji prizor:

Protestniki se prično v ritmu bobnov pomikati naprej, složno, s piski piščalk, ploskanjem po telesu in vzkliki. Naključni mimoidoči se ustavijo, da bi videli, kaj se dogaja. Urbana akcija jih je zmotila in vstopila v njihov vsakdan. Na obrazih je zaslediti presenečenje, nejevero, nelagodje.

Četrti prizor:

Akterji se prično premikati kot v počasnem posnetku. Izrazi »bojevnikov«, ki bodo pravkar napadli, s počasnim gibanjem pridobijo intenzivnost in poudarijo moč sporočila, ki ga prinašajo. Bojevniki brez oklevanja stopajo v prvi vrsti. Pogled v tem primeru igra odločilno vlogo, saj se osredotoči na invalide in jih prikaže v drugačni luči. S pomočjo počasnega posnetka se dogajanje zazna drugače, bolj odtujeno.

Peti prizor:

Igra se odvije kot posnetek nazaj, kot bi se dejanja, ki so se zgodila prej, odvila sama od sebe. Kako naj, po isti sledi, ponovimo enak boj, naprej in nazaj v času, vedno znova od začetka. To je jasno sporočilo, da človekove pravice ne smemo jemati kot samoumevne. Nova postavitev v tem primeru igra odločilno vlogo, saj pogled osredotoči na invalide in jih prikaže v drugačni luči. Prej zaščiteni s strani ostalih, sedaj stopijo v ospredje in prevzemajo pobudo kot enakopravni udeleženci skupine in družbe.

Prizor se konča tako, da mladi, ki so prej hodili nazaj, ponovno stečejo naprej, medtem, ko ostali v skupini delujejo kot ščit. S tem je gibanje v počasnem posnetku prekinjeno in vrnemo se v realno hitrost dogajanja sredi vstaje, ki je takoj za tem napadom prekinjena.

Šesti prizor:

Uporabljena je tableau vivant (živa slika), ki izhaja iz Delacroixove slike Svoboda vodi ljudstvo (ženska, ki stoji med živimi in mrtvimi na bojišču in vihti francosko zastavo). Na prizorišču ta moment

ponazorijo tako, da vozičke prevrnejo, nekatere udeležence pa poležejo kot mrtve po tleh. Ob zaključni sliki eden izmed bojevnikov spleza na električni voziček invalidnega udeleženca in dvigne zastavo, slika zamrzne in boj je zaključen.

Sedmi prizor:

Sledi dramaturški preobrat, hodeči udeleženci pohitijo med mimoidoče in jih skušajo vplesti v dogajanje. Prosijo jih za pomoč, da pomagajo gibalno ovirane udeležence dvigniti s tal in jih položiti nazaj na vozičke. Tako se gledalci, ki so do tedaj od daleč, iz svoje cone udobja, opazovali dogajanje, kar naenkrat znajdejo sredi dogajanja, ostali pa z nejevero opazujejo, kaj se bo zgodilo. Prizor se zaključi z navdihujočo in poskočno glasbo, v ritmu katere spreved krene naprej. Zopet s piščalkami v ustih, vzkliki, vendar tokrat pozitivno, radostno, v plesnem koraku, v stilu parade ponosa. Tokrat združeno, igralci in novi »bojevniki« iz vrst mimoidočih, se zabavajo in plešejo svetli prihodnosti naproti. Niso potrebni smrt, bolečina in trpljenje, da se uresničijo sanje. Potrebno je zgolj razumevanje, strpnost, sprejemanje, pozitiven odnos, ljubezen in naše skupno bivanje je lahko praznik.